

Brüsszel, 2026. február 23.
(OR. en)

6343/26

SOC 84
EMPL 35

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A szegénység ördögi körének megtörése: a személyközpontú támogató és aktivizálási szolgáltatások fejlesztése – <i>Véleménycsere</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti tárgyra vonatkozó, az EPSCO Tanács 2026. március 9-i ülésén folytatandó véleménycsere előkészítése céljából készült elnökségi vitaindító feljegyzést.

A SZEGÉNYSÉG ÖRDÖGI KÖRÉNEK MEGTÖRÉSE: A SZEMÉLYKÖZPONTÚ TÁMOGATÓ ÉS AKTIVIZÁLÁSI SZOLGÁLTATÁSOK FEJLESZTÉSE

A szegénység ördögi körének megtörése

2025-ben Ursula von der Leyen elnök az Unió helyzetéről szóló beszédében megerősítette az Unió hosszú távú jövőképét, és hangsúlyozta, hogy az Unió tervet fog kidolgozni, amely arra hivatott, hogy segítsen felszámolni a szegénységet 2050-re¹. Ennek az átfogó uniós célkitűzésnek az elérését megnehezítik a makrogazdasági kihívások és a pénzügyi bizonytalanság, valamint az, hogy tartós nyomás nehezedik a megélhetési költségekre.

A régóta fennálló kihívások – például a dolgozói szegénység, a növekvő lakhatási és megfizethetőségi korlátok, valamint a gyermekeket nevelő, szegénységben élő családok jelentős száma – jól szemléltetik e kérdés többdimenziós jellegét. Mindez rávilágít arra, hogy átfogóbb és hatékonyabb szakpolitikai válaszokra van szükség. E válaszok közé tartozik a rászorulóknak megfelelő jövedelemtámogatása csakúgy, mint az aktív befogadás előmozdítása és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítása. Az élet korai szakaszában megtapasztalt szegénység továbbra is mélyreható és tartós hatásokkal jár mind egyéni, mind társadalmi szinten, egyenlőtlenségekhez vezet a társadalmi részvétel terén, miközben megerősíti a hátrányos helyzetű generációk közötti átörökítést. Ezért erősebb megelőző mechanizmusokra van szükségünk, hogy eleve csökkentsük annak valószínűségét, hogy az emberek szegénységbe kerüljenek, és ezzel egyidejűleg felszámoljuk a szegénység generációk közötti átörökítését.

a személyközpontú támogató és aktivizálási szolgáltatások fejlesztése

A személyközpontú támogató és aktivizáló szolgáltatások hatékony eszköznek bizonyultak a társadalmi egyenlőtlenségek kezelésében és abban, hogy az emberek képesek legyenek teljes mértékben kibontakoztatni a bennük rejlő lehetőségeket.

¹ 2025. évi értékelő beszéd az Unió helyzetéről

Ahhoz, hogy kezelni lehessen a szegénység strukturális okait, és meg lehessen törni a hátrányos helyzet több generáción átívelő ciklusát, meg kell erősíteni a beruházásokat az integrált, magas színvonalú és megfelelő forrásokkal rendelkező támogató szolgáltatásokba, így többek között a társadalmi befogadást célzó szolgáltatásokba (ilyen például a szociális munka, a tanácsadás, a coaching, a mentorálás, a pszichológiai támogatás vagy a rehabilitáció) és más általános támogató szolgáltatásokba, például a kisgyermekkorú nevelésbe és gondozásba, az egészségügyi ellátásba, a tartós ápolás-gondozásba, az oktatásba és képzésbe, valamint a lakhatásba.

Rendkívül fontos prioritásként kezelni azokat a szakpolitikákat, amelyek megkönnyítik a korai szerepvállalást és a személyre szabott segítségnyújtást, ideértve az egyéni készségelemzést, a karrier-tanácsadást, valamint a munkaerőpiaci igényekhez igazodó célzott képzési vagy átképzési lehetőségeket. Az aktivizálási politikák akkor lehetnek hatékonyak, ha azokat az egyén céljai, képességei és társadalmi környezete alapján alakítják ki, elismerve, hogy az önrendelkezés, a társadalmi kapcsolatok és az önhatékonyság elengedhetetlenek a kirekesztődés ördögi körének megtöréséhez. A személyközpontú kialakítás segít a méltóság megőrzésében, továbbá előmozdítja az autonómiát és az egyén saját választását.

Ezzel párhuzamosan a szegénység összetett problémájának felszámolásához együttműködésre van szükség az ágazatok – például a szociális szolgáltatások, az egészségügy, az oktatás, a foglalkoztatás és a lakhatás – között, hogy az egyének „egy fedél alatt” vagy összehangolt segítőrendszereken keresztül zökkenőmentesen hozzáférhessenek a számukra szükséges támogatáshoz. Különösen fontos a szociális védelmi rendszerek és az állami foglalkoztatási szolgálatok közötti kapcsolatok megerősítése, emellett pedig szükség van olyan ösztönzőkre, amelyek a munkába való átmenetet pénzügyileg életképpé és fenntarthatóvá teszik. Az ilyen támogató megközelítések nemcsak a munkaerőpiaci integrációt támogatják, hanem hozzájárulnak a szélesebb körű társadalmi részvételhez, az esélyegyenlőséghez és a társadalmi kohézióhoz is.

Emellett a helyi szervezetek, a társak általi támogatást célzó csoportok és az alulról szerveződő szereplők bevonása segít annak biztosításában, hogy a szolgáltatások testre szabottak, célzottak és hozzáférhetőek legyenek. A közösségi alapú modellek a kölcsönös támogatást és a társadalmi tőkét is előmozdítják, amelyek a fenntartható befogadás alapvetően fontos tényezői.

Ahhoz, hogy a lehető legjobb eredményeket lehessen elérni, olyan beavatkozásokra van szükség, amelyekkel bizalom építhető, visszaszoríthatók az internalizált stigmák, és megerősíthetők a helytállási képességek, hogy ezáltal kézzelfogható társadalmi eredményeket lehessen elérni, összhangban a zöld és digitális átállással.

A 2026 első felére előirányzott „szegénység elleni uniós stratégia”, amely első a maga nemében, várhatóan megerősíti és kiemeli majd a személyközpontú, támogató és aktivizálási szolgáltatások fontosságát. Bár történt némi előrelépés a szegénység csökkentésére vonatkozóan 2030-ra kitűzött cél felé, az általános ütem továbbra is lassú. A szegénység továbbra is aránytalan mértékben sújtja a nőket, a gyermekes családokat és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeket, ami rávilágít arra, hogy sürgősen koherensebb, célzottabb és előrettekintőbb intézkedésekre van szükség.

Elengedhetetlen, hogy a szakpolitikák hatékonyak legyenek, kiegészítsék a nehéz helyzetben lévőknek nyújtott szolgáltatásokat, és magukban foglaljanak a megelőzésre irányuló megközelítéseket. Annak biztosításához, hogy senki se maradjon le, elengedhetetlen a megerősített szakpolitikai koherencia és koordináció mind uniós, mind nemzeti és regionális szinten, többek között az európai szemeszter révén.

A véleménycsere célja

A fentiek alapján felkérjük a minisztereket, hogy folytassanak véleménycserét a szegénység ördögi körének megtörését célzó hatékony szakpolitikákról, különös tekintettel a személyközpontú támogató és aktivizálási szolgáltatások szerepére. A megbeszélés célja, hogy segítsen feltárni: hogyan lehet átállni a tisztán pénzbeli juttatásokról a holisztikus és támogató, személyre szabott segítségnyújtásra és természetbeni szolgáltatásokra. Ezzel összefüggésben a miniszterek mérlegelhetik, miként lehetne úgy alakítani a szociális védelmi rendszereket és az aktivizálási szolgáltatásokat, hogy azok még jobban előmozdítsák az autonómiát, a társadalmi befogadást és a foglalkoztatást.

Megvitatandó kérdések

A fentiek alapján felkérjük a minisztereket, hogy mérlegeljék az alábbi kérdéseket:

- 1. Az Ön tagállamában milyen olyan intézkedéseket vezettek be, amelyek hozzájárultak a személyközpontú támogató és aktivizálási szolgáltatások tényleges megerősítéséhez a szegénység és/vagy a társadalmi kirekesztődés megelőzése érdekében?*
 - 2. Hogyan ágyazhatók be a személyközpontú támogató és aktivizálási politikák a – küszöbön álló és a maga nemében legelső – szegénység elleni uniós stratégiába?*
-